

καὶ φέρων λόγῃν, ἔπονται δὲ οἱ κατὰδικοὶ δέσμοι εἴτε ἀνὰ ἓνα εἴτε ἀνὰ δύο συνδεδεμένοι τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖρας. Μετὰ δὲ τούτους ἔτεροι περὶ τοὺς εἴκοσι δεδεμένοι τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν ἐπὶ σιδηρᾶς μακρᾶς ῥάβδου ὀριζοντείας, φερομένης· τινῶν δὲ καὶ οἱ πόδες εἶνε δεδεμένοι.

Ἐφ' ἀμαξῶν φέρονται τὰ σκευῆ καὶ οἱ ἀσθενεῖς ἔχοντες περὶ τὸν τράχηλον κλιοὺν σιδηροῦν συνδεδεμένον δι' ἀλύσειω μετὰ πασσάλου προσηρμοσμένου ἐπὶ τῆς ἀμάξης. . . Ὅτε δὲ κοιμῶνται ἀδύνατον νὰ κινηθῆ τις χωρὶς καὶ νὰ μὴ ἀφυπνίσῃ τοὺς δυσμοίρους συντρόφους του, τοὺς μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένους ἐν τῇ αὐτῇ σιδηρᾷ ῥάβδῳ, χωρὶς νὰ τοὺς προξενήσῃ δριμείας ἀλγηδόνας, ἐὰν υἅλιστα κινηθῆ αἴφνης καὶ ἀποτόμως, ὡς συμβαίνει συνήθως κατὰ τὸν ὕπνον».

Φρίσσει τις ἀναλογιζόμενος ὅτι τοιαύτη τις ὁδοιπορία μέλλει νὰ διαρκέσῃ ἐν ἡ δύο ἔτη. Ἡ δὲ περιγραφή τῶν δεινῶν καὶ μαρτυριῶν, ἅτινα ἀναμύνουσι τοὺς δυσμοίρους φυγάδας μετὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν πρὸς θν ὕρον, εἶνέ τι ἀδύνατον καὶ ἀνώτερον ἀνθρωπίνης χειρός. φ*

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΛΟΙΔΟΥ

[Ἐκ τοῦ Paris-Murcie]

Ἀγαπητὴ Κύριε,

Ἀμνηγῶ νὰ ἐπαρκέσω εἰς τὴν ὑμετέραν αἵτησιν, ἅτε προσκαλουμένη νὰ δηλώσω ἐπιτετημένως ὅ,τι αἰσθάνομαι ἄδουσα ἐπὶ σκηνῆς. Ἐτη ὅλα ἀν ἔγραφον, τόμους ὅλους ἀν ἐπλήρουν, δὲν θὰ ἐποίουν τοῦτο ἀκριβῶς, διότι οὐδέποτε ἔσχον πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν μυρίων καὶ πολυειδῶν αἰσθημάτων μου. Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τὰ νεῦρά μου ἐρεθίζονται, ὅταν τὸ ὄνομά μου τυπωθῆ ἐν τῷ προγράμματι· ὅσον προσεγγίζει ἡ κρίσιμος ὥρα, τοσοῦτον καταλαμβάνομαι οἰδνεῖ ὑπὸ φλεγμαίνοντος πυρετοῦ· παρερχομένη δὲ εἰς τὴν σκηνὴν φοβοῦμαι δεινότερα. Τί αἰσθάνομαι ἐφ' ὅσον ἄδω, οὐδέποτε οὔτε ἐνόησα, οὔτε ἤσθθμην, διότι τοῦτο ἐξήρτηται ἐκάστοτε ἐκ τοῦ προσώπου ὃ διαδραματίζω, καὶ τῆς τοιαύδε ἢ τοιαύδε συμφωνίας τῶν περὶ ἐμέ. Ὅταν πάντα βαίνωσι κατ' εὐχὴν, αἰσθάνομαι ὡς ἐν τῷ μελοδράματι Agnès :

Des choses que jamais rien ne peut éгалer
Et dont, toutes les fois que j'en entends parler,
La douceur me chatouille, et là dedans remue
Certain je ne sais quoi, dont je suis tout émue.

Πολλάκις ἐπαναλαμβάνω τοὺς ἐν τοῖς Χερουβείμ τοῦ Μοζάρτ λόγους :

Non so più cosa son, cosa faccio,
Or di foco, ora sono di ghiaccio.

Τοὺς λόγους μου θὰ ἐποίουν καταληπτοὺς ἄδουσα μᾶλλον ἢ γράφουσα· χειρίζομαι καλῶς τὴν φωνήν, οὐχὶ τὸν κάλαμον.

Ἀδελίνα Πάττη.

ΚΑΛΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ

Ἡ καλὴ συμπεριφορὰ συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐνοχλῆ τις ὀλίγον τὸν ἑαυτόν του, διὰ νὰ προξενῆ εὐχαριστησιν εἰς τοὺς ἄλλους· ἐκ τούτου δὲ προέρχεται μέγα πλεονέκτημα δι' ἕκαστον τῶν καλῆς συμπεριφορᾶς ἀνθρώπων. Ἐὰν εἴμεθα δώδεκα π.χ. δέχομαι ἑνδεκα φιλοφρονήσεις εἰς ἀνταλλαγὴν μιᾶς καὶ μόνης, ἐπομένως εὐχαριστοῦμαι ἑνδεκάκις πλείοτερον παρὰ ἐὰν εὐρισκόμην μετὰξὺ ἀνθρώπων μὴ καλῆς συμπεριφορᾶς. Ἐγώπισται, οἵτινες δὲν θέλετε νὰ ἐνοχληθῆτε διὰ κανένα, κάμνετε κακὸν ὑπολογισμόν.

Κυρία Ε*.

Γνώμαι καὶ ἀπέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

350.

Παροξυνόμεθα κατὰ τῶν κατασοφιζομένων, διότι νομίζουσιν ἑαυτοὺς κρείττονας ἡμῶν κατὰ τὴν δεξιότητα.

351.

Μετὰ πολλοῦ πόνου λύονται τὰ δεσμὰ τοῦ καταδύσαντος ἔρωτος.

352.

Σχεδὸν πάντοτε ἡ ψυχὴ ἡμῶν νυστάζει ἐν συναναστροφῇ ἀνθρώπων, μεθ' ὧν νυσταγμὸς δὲν ἐπιτρέπεται.

353.

Ὁ χρηστός ἀνθρώπος καὶ μανικῶς πρὸς τὸν ἔρωτα φέρεται, βλακικῶς ὅμως οὐδέποτε.

354.

Ἐπάρχουσιν ἐλαττώματα, ὧν ἡ καλὴ χρῆσις ἀναδεικνύει αὐτὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἀρετῆς λαμπρότερα.

355.

Ἄλλων μὲν ἀνθρώπων ὁ θάνατος διεγείρει ἐν ἡμῖν πόθον μᾶλλον ἢ λύπην, ἄλλων δὲ λύπην μὲν διεγείρει, πόθον δὲ οὐδόλως.

356.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, προθύμως ἐπαινοῦμεν μόνους τοὺς θαυμάζοντας ἡμᾶς.

357.

Τὴν μικρόνοιαν πτοοῦσι καὶ τὰ ἐλάχιστα τῶν πραγμάτων, ἡ δὲ μεγαλόνοια διαβλέπει ἅπαντα καὶ ἀπτόητος μένει.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Δύο σύζυγοι συζητοῦσι περὶ τῶν δώρων, ἅτινα πρόκειται νὰ δώσωσι τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

— Ἀλήθεια! ἀναφωνεῖ αἴφνης ὁ σύζυγος, τί σοῦ ἔδωκα πέρῃς τὴν πρωτοχρονιάν;

— Δὲν ἐνθυμείσαι; τὸ ὠραιόν μου ἄσπρον γουναρῖκόν. Τὸ ἡγόρασες μάλιστα χωρὶς νὰ τὸ πληρώσης.

— Ἄ, γαί! Ἐφέτος λοιπὸν θὰ σοῦ κάμω

θῶρον τὴν τιμὴν του. **Θ**ά υπάγω νά τὸ πληρώσω.

— Λοιπὸν ὁ φιλάργυρος Χ. ἤνοιξε τὸ σπῆτι του, καὶ δίδει συναναστροφάς;

— Βέβαια πρὸ δύο ἡδὴ ἐβδομάδων.

— Καὶ πῶς δέχεται;

— Μὲ τὰ δύο χέρια καὶ ὅ,τι τοῦ δώσουν.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Εἰς τὸν πρῶτον χορὸν, εἰς δὲ μεταβαίνει νεάνις, ἐρωτᾷ ἑαυτὴν: «**Θ**ά πέσω ὅταν θά χορεύσω;»

— Εἰς τὸν δεύτερον: «**Π**ῶς μ' εὐρίκαν; **Ω**ραίαν;»

— Εἰς τὸν τρίτον: «**Τ**ὰ φῶτα ἦσαν λαμπρότατα, ἡ μουσικὴ θελκτικὴ, ἐχόρευσα εἰς ὄλους τοὺς χορούς, οἱ πόδες μου ἔτρεχαν, ἤμην ὡς μεθυσμένη σχεδόν.»

— Εἰς τὸν τέταρτον: «**Π**ῶς μ' εὐρίσκει ὁ κ.**, ἐκεῖνος ὅστις ἔχει τὸν πλούσιον θεῖον; τοῦ ἀρέσκω;» (H. Taine).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Αἰ νῆσοι Λοφῶδεν εἶνε ἄγονοι ὡς πᾶσαι αἱ ἀναριθμητοὶ νῆσοι αἱ παρὰ τὴν Νορβηγίαν. Εἶνε δὲ αὐταὶ πέντε μεγάλαι καὶ πλείονες μικρότεραι κατοικούμεναι ὑπὸ τετρακισχιλίων περίπου ψυχῶν. Τὸν Φεβρουάριον δὲ καὶ τὸν Μάρτιον ἐπιδίδονται μετὰ πλείστης δραστηριότητος εἰς τὴν ἄλιεῖαν τοῦ ὀνίσκου. Ἀρχομένου τοῦ Φεβρουαρίου ὁ ὀνίσκος ἔρχεται ἀπὸ τοῦ πελάγους πρὸς τὰς ἀκτὰς τοσοῦτον πυκνὸς τὸ πλῆθος, ὥστε λέγεται ὅτι ὅταν ὠτοκλήσῃ καὶ ἐκκολληθῶσι τὰ ἰχθύδια σχηματίζονται ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ὄρη ὅλα, ἐφ' ὧν οὐχὶ σπανίως προσκρούει ἡ βολίς. Ἀφ' οὗ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου παρασκευάσωσιν οἱ ἐκ τῶν περίξ ἐρχόμενοι ἄλιεις τὰ πρὸς ἄλιεῖαν, ἐπιδίδονται εἰς αὐτὴν ἐπιβαίνοντες τρισχιλίων πλοιαρίων εἰκοσακισχιλιοὶ ἄνδρες. Διαιροῦνται δὲ τὰ ὕδατα εἰς τρεῖς τάξεις, τούτέστιν εἰς τὰ ἔχοντα βάθος 30 ὀργυιῶν (55 μέτρων), 45 ὀργ. (82 μέτρων) καὶ 120 ὀργ. (219 μέτρων), πέραν δὲ τούτων ἡ θάλασσα εἶνε τοσοῦτον βαθεῖα, ὥστε καὶ μετὰ 300 ὀργυιάς (549 μέτρα) δὲν δύναται τις νὰ εὕρῃ τὸν πυθμένα αὐτῆς.

Τῷ 1877 ἡ ἄλιεῖα ἤτό τι ἐξαιρετὸν διότι ἐν αὐταῖς ταῖς Λοφῶδεν νήσοις ἠλιεύθησαν 29, 500,000 ὀνίσκων, τούτέστι κατὰ 5,500,000 πλείονες τοῦ 1860, ὅπερ ἐνομιζέτο τὸ γονιμώτατον πάντων τῶν ἐτῶν. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἂν προσθέσωμεν καὶ τοὺς ἐν ταῖς παρακειμέναις ἀκταῖς συλληφθέντας 4,500,000 ὀνίσκους, ἔχομεν ἐν ὅλῳ 34,000,000. Τούτων δὲ 500,000 ἐφαγώθησαν ὑπὸ τῶν ἄλιέων, 24,500,000 ἐπαστῶθησαν καὶ 4,500,000 ἐξηράνθησαν.

Ἡ περιουσία, ἣν κατέλιπεν ὁ ἰδιότροπος

δοῦξ τῆς Πορτλάνδης, εἶνε ἀληθῶς μυθώδης. Τὸ ἐν Βελθεκ κτήμα ἀπέφερον αὐτῷ κατ' ἔτος 1,375,000 φράγκα, τὰ αὐτόθι ἀνθρακωρυχεῖα 250,000 φράγκα (ἀλλ' ἡ ἐξ αὐτῶν πρόσδοδος ἔ' ἀνέλθη βραδύτερον εἰς 2,500,000 φράγκα), τὰ ἐν Νορθουμπερλάνδη κτήματα 300,000 φράγκα, τὰ ἐν Καϊτενφ, 200,000 φράγκα, τὰ ἐν Ἀϊρσάσι 1,500,000 φράγκα, αἱ ἐν Λονδίῳ οἰκίαι 2,500,000 φράγκα. Ἡ κινητὴ περιουσία τοῦ δουκὸς ἀνήρχετο εἰς 25,000,000 φρ. εἰς χρεώγραφα κατὰ τὸν θάνατόν του δ' εὐρέθησαν κατατεθειμένα εἰς τὸν τραπεζίτην του εἰς μετρητὰ 1,750,000 φρ. Ὁ κληρονόμος του ἀπέτισεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς φόρον ἐπὶ τῆς κληρονομίας 10,000,000 φρ. Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

[Συμβουλαὶ πρὸς τοὺς γαμβρούς.]

Ἐπερβολὴ αἰσιοδοξίας ἤθελεν εἶναι τὸ νὰ εἶπῃ τις ὅτι ὅλαι αἱ νύμφαι εἶναι ἡμίθεοι, ὡς κατὰ τοὺς μυθικοὺς χρόνους, ἀλλὰ καὶ ἄδικον ν' ἀρνηθῇ ὅτι ὑπάρχουσιν ἄγγελοι μετὰ αὐτῶν, καὶ πλείονες μάλιστα ἐν Παρισίοις ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ. Πρέπει δὲ καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μέχρις ἐλαττώματος προβαίνει ἐνίοτε ἡ παρεχόμενη ὑπὸ τῶν Παρισινῶν μητέρων εἰς τὰς θυγατέρας ἀγγελικὴ ἀνατροφή, ἀφοῦ ἐκ ταύτης καθίστανται διανοητικῶς τε καὶ ἠθικῶς πλάσματα τοσοῦτον ἀβρὰ καὶ εὐπαθῆ, ὥστε ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ ἐγγίσῃ αὐτὰ ἄνευ πόνου ἢ χειρὸς συνήθους θνητοῦ.

Αἱ τοιαύτης τυχοῦσαι ἀνατροφῆς νεάνιδες ἐλκρύουσιν, ὡς εἶναι ἐπόμενον, πάντας τοὺς γαμβρούς, νομίζοντας ὅτι παρέχεται αὐτοῖς ἐκ ταύτης ἐγγύτην εὐδαιμονίας καὶ ἀσφάλεια κατὰ παντὸς συζυγικοῦ κινδύνου. Ἐκ τοιούτων ὁρμώμενοι σέψεων διώκουσιν ἀκαμάτως τὰ τοιαῦτα ἀγγελικὰ πλάσματα, νυμφεύονται αὐτὰ μετὰ χαρᾶς καὶ κοιμῶνται ἔπειτα ἐν εἰρήνῃ.

Οὐδόλωρ ὀρεγόμεθα νὰ ταράξωμεν τὴν ἡσυχίαν των ἀλλὰ πρέπει ἐν τούτοις νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ ἀναλαμβάνων νὰ μεταφυτεύσῃ ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ εἰς τὸ συζυγικὸν ἀνοικομεῖον τοιοῦτον εὐγενὲς ἄνθος πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἴδιος διακεκριμένος ἀνοικοκόμος. Πανταχοῦ εὐδοκίμοισι μόνα τὰ συνήθη φυτὰ, τὰ δὲ ἐκλεκτὰ, ἂν στερηθῶσιν εὐχύμου χώματος καὶ ἀόκνου περιποιήσεως, ἢ μαραίνονται καὶ θνήσκουσιν ἢ ἐπανερχονται εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν καὶ ἀκάνθας μόνον ἀποδίδουσιν ἀντὶ ἀνθέων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, νομίζομεν καθήκον ἡμῶν νὰ συμβουλευσωμεν τοὺς πεζοὺς ἄνδρας νὰ νυμφεύωνται ἀπτέρους γυναῖκας τοῦτο οὐ μόνον φιλανθρωπότερον ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι.

P.

[Octave Feuillet]